ROMÂNIA

CONSILIUL LEGISLATIV

LEX

Biroul permanent al Senatului
Bp 577 11.12.2008

AVIZ

referitor la propunerea legislativă privind modificarea Legii nr.295 din 28 iunie 2004 privind regimul armelor şi muniţiilor

Analizând **propunerea legislativă privind modificarea Legii nr.295 din 28 iunie 2004 privind regimul armelor şi muniţiilor**, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B577 din 12.11.2008,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată şi art.46(3) din Regulamentul de organizare şi funcţionare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea şi completarea Legii nr.295/2004 privind regimul armelor şi al muniţiilor, cu modificările şi completările ulterioare, în sensul stabilirii aceloraşi condiţii pentru autorizarea procurării armelor neletale ca şi în cazul autorizării procurării armelor letale, precum şi al incriminării uzului de armă neletală fără drept, indiferent de categoria din care aceasta face parte. Se are în vedere, totodată, instituirea unor reguli derogatorii de la dreptul comun, privind pedepsirea uzului de armă, în cazul în care acesta a avut ca rezultat vătămarea corporală gravă sau decesul unei persoane, precum şi excluderea posibilităţii executării pedepsei la locul de muncă sau a suspendării executării pedepsei în cazul săvârşirii anumitor infracţiuni la regimul armelor şi muniţiilor.

Prin conţinutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, ca şi legea supusă modificării, iar în

aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Soluțiile legislative propuse la **art.I pct.1-5** nu se integrează armonios în actul normativ de bază. Precizăm că, prin adoptarea modificărilor propuse s-ar ajunge la situația în care condițiile referitoare la procurarea, înstrăinarea, deținerea, portul şi folosirea armelor de către persoanele fizice ar face obiectul a două secțiuni ale Capitolului II, respectiv Secțiunea a 2-a şi Secțiunea a 5-a, ceea ce nu poate fi acceptat din punct de vedere al normelor de tehnică legislativă.

Astfel, condițiile privind autorizarea de procurare a armelor neletale ar fi prevăzute atât în art.15^1, cât şi în art.58, norme care cuprind dispoziții diferite.

De altfel, prin instituirea condiției privind autorizarea pentru procurarea oricărui tip de arme neletale ar conduce la ştergerea diferenței dintre cele două categorii de arme, reglementată în prezent în Legea nr.295/2004. Ar deveni astfel imperativă modificarea corespunzătoare a tuturor dispozițiilor din actul normativ de bază care fac referire, în mod distinct, la una dintre categoriile de arme neletale, respectiv la cele din categoria E (arme supuse autorizării) şi cele din categoria F (arme supuse notificării).

Pe de altă parte, aplicarea corespunzătoare a prevederilor art.17-19 şi în cazul autorizațiilor referitoare la armele neletale este deja prevăzută în cuprinsul art.58 alin.(3), normele propuse pentru art.17^1-19^1 reprezentând astfel o dublare a reglementării existente.

3. În ceea ce priveşte abrogarea art.132 pct.23, prevăzută la **art.I pct.6** din proiect, precizăm că soluția nu este completă, întrucât ar fi trebuit modificate şi art.133 alin.(1) lit.d) şi alin.(2) lit.d), care fac trimitere la dispozițiile normei propuse spre abrogare.

4. Norma propusă pentru art.136^3 la **pct.7 al art.I** din proiect, dublează, pentru situația armelor neletale din categoria celor supuse autorizării, incriminarea prevăzută în prezent la art.136^2, care se referă la uzul de armă neletală din categoria celor supuse autorizării, fără drept.

De altfel, stabilirea drept infracțiune a uzului de armă neletală, indiferent de categoria din care aceasta face parte ar fi impus şi abrogarea actualului art.136^2.

Mai mult decât atât, ar fi trebui modificat în mod corespunzător şi art.136^1, referitor la incriminarea deţinerii sau portului de armă neletală **din categoria celor supuse autorizării**, fără drept.

În acest context, precizăm că trimiterea la art.136^1 din cuprinsul normei propuse pentru art.136^3 nici nu este corectă, întrucât acest articol nu stabileşte cazurile în care este permis uzul de armă neletală.

5. La **pct.8 al art.I** din proiect, cu referire la art.136^4, precizăm că fapta prevăzută drept infracţiune este incriminată atât în cuprinsul art.136^2, cât şi în art.136^3 propus a fi introdus, astfel încât, prin adoptarea acestei soluţii legislative s-ar ajunge la situaţia în care uzul de armă neletală, fără drept, ar constitui infracţiune potrivit celor trei articole, ceea ce nu poate fi acceptat. Precizăm că noţiunea „fără drept" utilizată în cuprinsul art. 136^2 şi în art.136^3 acoperă şi situaţiile în care arma neletală este utilizată în alte condiţii decât cele prevăzute în art.63.

În plus, menţionăm că trimiterea, în cuprinsul art.136^4, la dispoziţiile art.63 nu este corectă, întrucât în cuprinsul acestui articol se prevăd cazurile în care pot face uz de armă titularii dreptului de a purta şi folosi **arme neletale destinate pentru autoapărare**. Or, textul propus pentru art.136^4 se referă, în mod nediferenţiat, la oricare tip de armă neletală.

6. În ceea ce priveşte norma propusă la **art.I pct.9** pentru art.136^5 alin.(1), semnalăm că adoptarea acestei soluţii legislative ar conduce la excluderea posibilităţii aplicării regulilor privind stabilirea şi aplicarea pedepsei în caz de concurs de infracţiuni, având ca rezultat atenuarea răspunderii penale pentru situaţiile în care uzul de armă neletală a avut ca rezultat vătămarea corporală gravă a unei persoane.

Precizăm că, în lipsa acestei reglementări, într-o astfel de situaţie, făptuitorul răspunde pentru infracţiunea de uz de armă neletală, fără drept, aflată în concurs cu infracţiunea de vătămare corporală gravă, pedeapsa aplicabilă fiind calculată după regulile prevăzute în art.34 alin.(1) lit.b) din Codul penal. Se poate ajunge astfel, în anumite cazuri, la aplicarea unei pedepse de până la 15 ani, cu respectarea prevederilor art.34 alin.(2) din Codul penal. Or, prin aplicarea normei propuse pentru art.136^5 alin.(1) pedeapsa ar putea ajunge la maxim 10 ani.

Prin urmare, deşi intenţia iniţiatorului, aşa cum rezultă din Expunerea de motive, este aceea de a agrava răspunderea penală în aceste cazuri, rezultatul obţinut este de fapt contrar acestei intenţii.

Observațiile anterioare sunt valabile, în mod corespunzător, şi pentru norma propusă pentru art.136^5 alin.(2), cu precizarea că, în această situație, răspunderea penală este atenuată într-o şi mai mare măsură decât în cazul prevăzut în art.136^5 alin.(1). Precizăm că reglementarea propusă are ca efect eliminarea aplicării regulilor privind concursul de infracțiuni, astfel încât, în cazul în care uzul de armă neletală are ca rezultat pierderea vieții unei persoane, făptuitorul va răspunde numai pentru infracțiunea de omor, nu şi pentru infracțiunea de uz de armă neletală, fără drept.

În plus, menționăm că denumirea corectă a infracțiunii din Codul penal avută în vedere de text este aceea de „omor" (infracțiune care se săvârşeşte cu intenție), şi nu aceea de „omor cu intenție".

7. Referitor la norma propusă la **art.I pct.10**, pentru art.138^1, întrucât pericolul social abstract al infracțiunii îşi găseşte reflectarea în pedeapsa prevăzută de norma de incriminare, calificarea anumitor infracțiuni drept „infracțiuni cu grad ridicat de pericol social" nu prezintă relevanță. Precizăm că o astfel de calificare nu atrage incidența vreunei instituții de drept penal.

Dacă s-a dorit ca prin norma propusă să se realizeze, în fapt, excluderea de la aplicare a dispozițiilor art.18^1 din Codul penal, pentru cazul anumitor infracțiuni, precizăm că o astfel de soluție legislativă nu ar putea fi acceptată, întrucât numai organele judiciare au, în baza art.18^1, competența de a stabili dacă fapta săvârşită prezintă pericolul social concret necesar pentru ca aceasta să constituie infracțiune. Astfel, în sistemul actual de drept penal, legiuitorul stabileşte, pe baza aprecierii pericolului social generic (abstract), care sunt faptele care trebuie incriminate şi pedepsele pentru aceste fapte, în vreme ce organele judiciare apreciază pericolul social concret, pe care îl prezintă o anumită infracțiune, comisă de o persoană determinată.

Precizăm, totodată, că textul propus nu indică expres infracțiunile care „se încadrează în categoria infracțiunilor cu grad ridicat de pericol social".

8. Soluția legislativă cuprinsă în reglementarea propusă la **pct.11 al art.I** pentru art.138^2, nu poate fi acceptată, aceasta afectând coerența sistemului de drept penal, instituit de Codul penal în vigoare. Astfel, excluderea, *ope legis* a posibilității aplicării dispozițiilor Codului penal referitoare la executarea pedepsei la locul de muncă, precum şi la suspendarea executării pedepsei, nu poate fi realizată, întrucât aceste instituții reprezintă modalități de individualizare

judiciară a executării pedepselor. Prin urmare, numai instanța de judecată, cu luarea în considerare a tuturor condițiilor prevăzute de Codul penal, poate aprecia dacă se impune dispunerea aplicării acestor instituții.

Mai mult decât atât, din norma propusă nu se înțelege care ar fi soluția aplicabilă, din punct de vedere al incidenței acestor forme de individualizare judiciară a executării pedepsei, în situația în care infracțiunile avute în vedere de text intră în concurs cu alte infracțiuni.

În plus, precizăm că noțiunea de „pedeapsa închisorii cu suspendare", utilizată în cuprinsul art.138^2 alin.(2), nu este specifică terminologiei dreptului penal.

9. Din punct de vedere al respectării normelor de tehnică legislativă, semnalăm următoarele:

a) Titlul proiectului se referă numai la modificarea Legii nr.295/2004, deşi intervenţiile legislative propuse au în vedere şi completarea acestui act normativ.

b) Nu sunt respectate prevederile art.40 alin.(2) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, potrivit cărora formula introductivă trebuie să aibă următoarea redactare: „Parlamentul României adoptă prezenta lege".

c) Actualul art.I din proiect ar fi trebuit marcat ca „Articol unic", iar în partea introductivă a acestuia ar fi trebuit să se precizeze mai întâi numărul şi data Monitorului Oficial al României în care a fost publicată Legea nr.295/2004, iar în final ar fi trebuit menționate intervențiile legislative suferite de aceasta după intrarea în vigoare.

d) La pct.1, pentru rigoarea reglementării, ar fi trebuit ca partea dispozitivă să prevadă în mod expres că Secțiunea a 2-a face parte din Capitolul II.

e) Partea dispozitivă a punctelor art.I nu este formulată cu respectarea prevederilor art.58 din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

PREŞEDINTE

dr. Dragoş ILIESCU

Bucureşti

Nr. 1599/10.12.2008